

BALLADE

Tekst: Niels Brunse

Fra musicalen "Den Lille Havfrue"

Musik: Bent Fabricius-Bjerre

♩ = 120

E^b

F⁷

The musical score is written in G minor (three flats) and common time (C). It consists of four staves of music. The lyrics are written below the notes. Chord symbols are placed below the lyrics. The tempo is marked as quarter note = 120. The score begins with a 4-measure rest, followed by the first line of music starting at measure 4. The second line starts at measure 8, and the third line starts at measure 12. The piece ends with a double bar line at the end of the fourth line.

Fortælleren: Der lig - ger et sted på ha - vets bund, hvor
4 B⁷ E^b B⁷ E^b B^b

8 hay - kon-gen bor med sin fa - mil - je. Han har seks döt-re og en gam - mel - mor. De
F⁷ B^b B⁷ E^b E^b/G

12 lyt-ter al - le sam-men til hans vil - je. Hvis pi-ger-ne er slø-ve til at gø-re som han vil, så
A^b E^b/G E^b/B^b B⁷ E^b

si - ger de - res bed - ste - mor hvad der skal til.

2.

Ved havkongens hof er der mange folk,
de svømmer i slottets fine sale;
der er tjenere og skrivere og embedsmænd
og folk, der klapper, når han holder tale.
Når kongen han regerer kan de andre ta' det let,
og være gode ved ham, hvis han bliver lidt træt.

3.

Når havkongens døtre bliver femten år,
får de lov til at stige op af havet.
De ser sig omkring og kommer ned igen,
og så fortæller de, hvad de har lavet.
Når man først har kigget udenfor i brus og blæst,
så ved man, at derhjemme er der allerbedst.

4.

Om aftenen på havfruens fødselsdag,
da steg hun op igennem vandet.
Det første hun så var et mægtigt,
og hun ku' næsten ikke sanse andet.
Der stod en prins på dækket - han var ung og smuk,
hun stirrede på prinsen med et længselssuk.

5.

Men bedst som de fested på prinsens skib,
begyndte bølgerne at rulle.
Det brummede nede fra skibets dyb,
og vinden kom med skarpe stød og kulde.
Den hylede i riggen - blodet frøs til is -
og stormen blæste op til skibbrud og forlis.

Piano

6.

Hun længtes og længtes i månedsvis,
hun spurgte sig for alle vegne;
men ingen vidste hvor prinsen var,
og havfruens håb var ved at blegne.
Så husked' hun på noget, som hun næsten havde glemt
fordi det var uhyggeligt, forbudt og slemt.

7.

Der lever i havet en gammel heks
med underlige kneb og trolddomskræfter.
Hun ordner alt, men hendes pris er høj,
så hende skal man ikke rende efter.
Havkongens yngste datter kunne ikke be' om lov,
hun sneg sig ud til heksen i den mørke skov.

8.

Ved prinsens hof går det muntert til,
man mødes hver dag med sine venner.
De hører om rejsen og lytter spændt,
og gætter på, hvordan det ender.
Det bedste er forliset, hvor han lige kom i land,
og nærmest vågnet' op igen på gravens rand.

9.

Han taler om de lande, som han har set,
om sletter og himmelhøje fjelde.
Og Prinsens far og mor - de lytter også med,
de elsker at høre ham fortælle.
Men én ting er der dog, som Prinsen tier med;
et minde om en pige på et øde sted

10.

Og så en nat var det blevet sent,
og hele slottet gik til hvile,
og Prinsen sov i sin bløde seng,
i søvne kunne ingen se ham smile.
Da kom en lille skikkelse i måneskinnets flod -
den satte sig på trapperne ved slottets fod.

Piano

11.

Da prinsen gik ud på sin morgentur,
da fandt han den smukkeste pige.
Han spurgte hvem hun var, men hun var stum
og kunne ingenting sige.
Så tog han hende med sig til det høje, gyldne slot
og loved' hende, at hun skulle få det godt.

12.

De sejlede ud for en gunstig vind,
og mågerne skreg foran boven;
om natten var der klart under himlens hvælv,
og stjernerne lyste foroven.
Fem havfruesøstre nærmed sig fra havets dybe bund,
og aned deres lille søsters skæbnestund.

13.

Og havfruen stod i den friske blæst
ved rælingen, fyldt af tunge tanker;
hvis ønsker kunne standse skibets fart,
så havde hendes hjerte kastet anker.
Da så hun sine søstre - deres hænder lyste gråt,
hun smiled' bare til dem, som om alt var godt.

14.

Da skibet stod ind ved middagstid
i havnen i nabokongens rige,
da stirrede alle på tårne og spir,
og ingen ænsede mer' den stumme pige.
Det hele kunne ses i hendes blikkes åbne bog,
men Prinsen han var blind for hendes øjnes sprog.

15.

Det blev den muntrste bryllupsfest.
Med danse og taler og skåler;
og folket fulgte med ned til havnens kaj
og vinkede i solens sidste stråler.
I skumringen kan brudeparret atter sejle væk
og sove i et prægtigt telt på skibets dæk.